



Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. In campis vbique mortis memoriam occurrere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

volucrum in morem pennis prepetibus credant calo, sideribus inferrant, supra sordes abjectæ mortalitatis volent expediti; simè contemplatrix beneficio Philosophie. Quod innuere voluisse Zoroastrem veteris Theologia auctorem eminentissimum testatur Calvis Rhodiginus lib. 16. lect. antiq. cap. 18. in fine: ait enim: Hoc Zoroastrem significasse arbitror, cùm esse alatam animam comminiscetur, ac confractis aliis labi in corpus precipitem: rursumq; latius plumantem, ac denuo factam volucrem superna repetere. Si quaras, quid sibi velit, denuo plumas induere, respondebit cit. Author, significari, speculandi copotem scientiam, & disciplinam Philosophia: cuius institutionibus, à sensibus abducimur longius, & quodammodo ab humilibus nostra mortalitatis auolamus. Id porrò fiet, si sepulchrum geramus in capite, hoc est, mortem attente, & continuo meditemur. Hæc ille.

C A P V T XLIV.

Quanta ubique sit occasio mortis assidue meditanda?

VT autem id agamus, non tantum cùm ex domo, vel vribus egredimur, aut reos suppicio affectos, in rotacientes, vel è furca pendentes intuemur; aut cùm ibi præterimus, vbi alij jacent sepulti, mortis memoria nobis renouatur; sed etiam quando per illos campos ambulamus, in quibus aliquando vel prælia commissa sunt, vel quidam duellis, aut latrocinijs occubuerunt, vbi sepulti, vbi occisi; seu saxis notati, seu viridi cespite obruti. O quoties pedem terræ imponimus, & nescimus, cuius tumulum calcemus! Fortasse etiam hac ipsa de causa Solon jamjam diem obiturus (obijt autem apud Cyprios Diog. Laërt. atatis suæ anno 80.) serio suis diserteque mandasse fertur, vt lib. 1. in Socrate, corpore in cineres redacto, eosdem suorum ossium cineres, per prouinciam vndique disseminarent. Quia enim vir erat sapientia amantissimus, dispicere non potuit, qua ratione posteris melius prodesse posset, quam si & domum mortuus non reportaretur, & foris ubique & nusquam sepultus, per cineres suos hinc, & inde dispersos, homines doceret adhuc philosophari. Nihil enim Philosophiæ tam dignum, nihil rectè philosophari cupientibus tam congruum & salutare, quam viua semper & pœ oculis habita mortis recordatio. PPP 3 Hæc

I.